

A
Z

a tibeti retekszörpszignáltilalom

Fuss innét!
Gyopárárnyam szárnya leng lábnyomodban.
Kedvesem mélytüzű pihéféskét
a radioaktív ságrépa dúlja.
Aludnám, de mandula,
ma dúlnám, ha aludna.
Akkora még neki miért?
Szapora szél szeli szívét.

I
N
D
O
N
É
Z

L
Ö

a brazil cvikipuszi

A lángoló présben elesurranó csavarok
mily nyugodtan elsikkasztott istenhozzádok!
Kétszer ért a nyelvemhez.
Először jobb híján,
másodszor csiklandósan.
Akkor azt mondta: „ruganyos éjszakánk legyen!”
Mielőtt megadóan hanyattfeküdtem volna
belesúgtam izgága, forró fülébe:
„Te, te, láttál már blazírt brazilt?!”

V
É
S
Z
Á
R
O
K

a bolond londíner

Könnyü neki,
hát még nekem.
Övé a szívem,
enyém a zeszem.

Könnyü a könnyü.
A mennyből kikönyököl
konyakittas szüvel Kondor úr:
Na, ti is jól festetek, szólja le,
avagy alább ezt a délibábos szórakszást,
ami mégse egészen mihamarább,
csak úgy szöszmötölve és szöszmotolla,
bár s végülis úri mesterség, multság,
de leginkább bihar a viliben.

Könnyü neki,
szörnyü nekem.
Övé a szívem,
enyém a neszem.

a magyar ló

Magyarázni ezt minek?
Aki érti, tudja s aki tudja, érzi s aki érzi, hiszi
s aki hiszi, az a fogai közt is átviszi a zebrán
e tétován tántorgó civilizációt.
És éli és halja és véli és vallja,
amit a sors és a nihil rá kirótt.
Médiúm, membrán. A hangra figyelj, ne rám!
A tegnap és a holnap szent mocska közt a ma gyarló.

A

Z

I

N

D

O

N

É

Z

L

Ö

V

É

S

Z

Á

R

O

K